

Tvá přání

Helena Vondráčková

Jsou chvíle, kdy toužím šest nocí a sedm dní
znát tvé místo, znát tvou malou skrýš,
znát všechno, o čem sníš.

Jsou cesty, kde jen bloudíš, já hlídám u brány tvých snů.
Těch šest nocí nočním můrám bráním
a jedno už vím.

Já vím, nakonec najdu tu skrýš, kde tajná přání máš,
najdu ten tvůj malý kout.
Jsem první přání k mání. Ze spánku se usmíváš.

Já vím, nakonec tvůj kout už znám,
už léta.
Já vím, nakonec tvůj kout už znám.
Já vím, nakonec, co chci, už mám.
Tvá přání nakonec už dávno znám.

Jsou chvíle, kdy tančím na ostří světla a tmy,
vodu dýchám, ve tvé mysli bloudím.
Ty nevíš, zatímco spíš.

Doufám, že pokaždé poznám, co chci, a co už nechci znát.
Možná šest nocí víš,
co je mé tajné přání – ze spánku se s tebou smát.

Já vím, nakonec, co chci, už mám
v tvých očích.
Já vím, nakonec, co chci, už mám.
Já vím, nakonec tvůj kout už znám.
Tvá přání nakonec dávno znám.

Jsou naše přání k mání, svět se na nás usmívá.

Já vím, nakonec tvůj kout už znám,
už léta.
Já vím, nakonec tvůj kout už znám.
Já vím, nakonec, co chci, už mám.
Tvá přání nakonec už dávno znám